

Справа № 175/1459/19

Провадження № 3/175/599/19

Постанова

Іменем України

24 червня 2019 року суддя Дніпропетровського районного суду Дніпропетровської області Озерянська Ж.М. в смт. Слобожанське розглянувши матеріали, що надійшли з Управління патрульної поліції в Дніпропетровській області про притягнення до адміністративної відповідальності:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, ідентифікаційний номер НОМЕР_1 , проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , не працюючого,

за ч. 1 [ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення](#), -

встановив:

Згідно протоколу про адміністративне правопорушення БД№193112 від 28 березня 2019 року вбачається, що 28 березня 2019 року близько 21-40 год. по а/ш Т0410 в районі будинку №27 по вул. Жасмінова в смт. Слобожанське Дніпровського району Дніпропетровської області, водій ОСОБА_1 керував автомобілем «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак НОМЕР_2 з явними ознаками наркотичного сп'яніння (зіниці очей, що не реагували на світло, тремтіння пальців рук, неприродна блідість) і на вимогу працівника поліції в присутності двох свідків, в порушення вимог п.2.5 [Правил дорожнього руху](#) України, відмовився від проходження в установленому порядку медичного огляду для визначення стану наркотичного сп'яніння, чим скоїв правопорушення, передбачене ч. 1 [ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення](#).

Адвокат Литвиненко О.О. за договором про надання правової допомоги ОСОБА_2 просив закрити провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 за ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), у зв'язку з відсутністю складу адміністративного правопорушення, про що також надав письмове клопотання з обґрунтуванням своєї позиції. А також пояснив, що ніяких ознак наркотичного сп'яніння у ОСОБА_1 не було, проти проходження огляду на стан наркотичного сп'яніння в медичному закладі ОСОБА_1 не заперечував, але поліцейськими взагалі не пропонувалось проходження медичного обстеження.

Вислухавши пояснення адвоката Потапова К.О., дослідивши наявні у справі докази, суд прийшов до висновку, що провадження у справі слід закрити у зв'язку із відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), виходячи з наступних підстав.

[Статтею 7 КУпАП](#) передбачено, що ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

За змістом ст.ст. [245](#), [251](#), [252](#), [278](#), [280 КУпАП](#), завданням провадження у справах про адміністративне правопорушення є, зокрема, своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.

Доказами у справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на підставі яких у визначеному законом порядку встановлюються наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини справи, що мають значення для її правильного вирішення. Ці фактичні дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, речовими доказами, а також іншими документами. Орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

Протокол про адміністративне правопорушення, що розглядається, складено за ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), яка передбачає відповідальність за керування транспортними засобами в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного чи наркотичного сп'яніння.

Порядок огляду для встановлення стану сп'яніння встановлено [ст. 266 КУпАП](#), [Постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 року, №1103 «Про затвердження Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду»](#), та інструкцією «Про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції» затвердженої спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я №1452/735 від 09.11.2015 року, згідно з якими огляду на стан сп'яніння підлягають водії транспортних засобів, щодо яких у поліцейського уповноваженого підрозділу Національної поліції України (далі - поліцейський) є підстави вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану. Огляд на стан сп'яніння проводиться: поліцейським на місці зупинки транспортного засобу з використанням спеціальних технічних засобів, дозволених до застосування МОЗ та Держспоживстандартом (далі - спеціальні технічні засоби); лікарем закладу охорони здоров'я (у сільській місцевості за відсутності лікаря - фельдшером фельдшерсько-акушерського пункту, який пройшов спеціальну підготовку). У разі відмови водія транспортного засобу від проходження огляду на стан сп'яніння на місці зупинки транспортного засобу або його незгоди з результатами огляду, проведеного поліцейським, такий огляд проводиться в найближчому закладі охорони здоров'я, якому надано право на його проведення відповідно до [ст. 266 КУпАП](#). Перелік технічних засобів, для проведення огляду на стан алкогольного сп'яніння встановлений наказом МВС №33 від 01.03.2010. Огляд на стан сп'яніння на місці зупинки транспортного засобу проводиться в присутності двох свідків.

Крім того відповідно до вимог п.8 зазначеної інструкції передбачено, що форма направлення на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, наведена в додатку 1 до цієї Інструкції.

Таке направлення у матеріалах справи про адміністративне правопорушення відсутнє.

Як вбачається з матеріалів справи, у протоколі про адміністративне правопорушення працівником поліції в якості ознак сп'яніння зазначено ознаки сп'яніння: «зіниці очей, що не реагують на світло, тремтіння пальців рук неприродно блідість». Однак, згідно п. 2 розділу I Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що

знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої Наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України №1452/735 від 09 листопада 2015 року, огляду на стан сп'яніння підлягають водії транспортних засобів, щодо яких у поліцейського уповноваженого підрозділу Національної поліції України є підстави вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану. Пунктом 3 розділу I вищевказаної Інструкції, передбачені ознаки наркотичного сп'яніння і до вказаних ознак «зіниці очей, що не реагують на світло» не віднесені взагалі.

Зазначення вказаних в протоколі ознак є лише певним проявом суб'єктивного сприйняття працівника поліції, на якого і покладено збирання доказів у справі про притягнення особи до адміністративної відповідальності, і саме посилення працівника поліції на існування у особи певних ознак не може вважатись достатнім для достовірного встановлення даної обставини у контексті як заперечень особи, яка притягається до відповідальності, так і без наявності сукупності інших належних і допустимих доказів, що виходять від поза будь-якими сумнівами неупереджених осіб. Крім того, жодних посилень на наявність у ОСОБА_1 ознак, зокрема зазначених у протоколі, які б в контексті визначених вищевказаною Інструкцією ознак, вказували б на перебування останнього в стані наркотичного сп'яніння, а також на проведення досліджень поліцейськими цієї обставини у присутності свідків відносно ОСОБА_1, пояснення свідків не містять. З огляду на вищезазначене суд критично ставиться до викладених у протоколі про адміністративне правопорушення ознак, зазначених в якості ознак наркотичного сп'яніння.

Згідно [ст. 266 КУпАП](#), огляд водія на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків.

Частинами 1,2 [ст. 13 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»](#) встановлено перелік документів, що посвідчують особу, до яких, зокрема, віднесено, паспорт громадянина України, посвідчення водія тощо.

Органом поліції до матеріалів справи долучено пояснення, відібрані від особи, ім'я якої зазначено як «ОСОБА_3». Особа із вказаним іменем, за змістом зазначених пояснень, була запрошена органом поліції в якості свідка. У випадку пояснень, відібраних від особи, ім'я якої зазначено як «ОСОБА_3», інформації щодо документів, на підставі яких було встановлено особу даного свідка, не зазначено.

Таким чином співробітниками поліції не було достовірно встановлено особу свідка, оскільки жодних відомостей про надання останнім певних документів на підтвердження особи ані матеріали справи, ані відповідні пояснення не містять.

За таких обставин відібрані від невстановленої особи пояснення, що долучені до матеріалів справи, не можна вважати доказом належного виконання приписів [ст. 266 КУпАП](#), відносно проведення огляду у присутності двох свідків, що вказує на недійсність проведеного у відношенні ОСОБА_1 огляду на стан наркотичного сп'яніння.

Таким чином, враховуючи недоведеність факту встановлення особи одного із свідків та вищевказані недоліки долучених до матеріалів справи пояснень, обставина виконання працівниками поліції вимог [статті 266 КУпАП](#) щодо присутності двох свідків не знаходить свого підтвердження.

Окрім цього, дослідженими матеріалами справи встановлено, що під час складання протоколу про адміністративне правопорушення, ОСОБА_1 не було відсторонено від керування транспортним засобом.

У зв'язку з вищевикладеним, виникають обґрунтовані сумніви щодо упередженості поліцейського під час складання протоколу про адміністративне правопорушення, що впливає

з непослідовних дій уповноваженої посадової особи, яка, встановивши факт перебування ОСОБА_1 в стані наркотичного сп'яніння, не відсторонила останнього від керування всупереч складеному відносно нього протоколу, т/з не був поміщений на штрафмайданчик, а також не було передане керування іншій особі, яка б доставила його за місцем проживання водія та забезпечити безпеку руху, що є порушенням вимог ст. [265-2](#) та [266 КУпАП](#).

Згідно вимог ч. 5 [ст. 266 КУпАП](#), огляд особи на стан сп'яніння, проведений із порушенням чинного порядку, визнається недійсним.

Згідно з роз'ясненнями п.24 Пленуму Верховного Суду України від 23.12.2005 року №14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті», при розгляді справ зазначеної категорії слід звернути увагу судів на неприпустимість спрощеного підходу до судового розгляду справ про адміністративні правопорушення на транспорті та ігнорування прав осіб, яких притягають до відповідальності. Зміст постанови судді має відповідати вимогам, передбаченим статтями [283](#) і [284 КУпАП](#), у ній, зокрема, потрібно навести докази, на яких ґрунтується висновок про вчинення особою адміністративного правопорушення, та зазначити мотиви відхилення інших доказів, на які посилався правопорушник, чи висловлених останнім доводів.

Відповідно до вимог ч. 2 [ст. 62 Конституції України](#) усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Згідно вимог [ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#), на суд покладається обов'язок здійснювати неупереджений розгляд та ухвалювати обґрунтовані рішення. Приймаючи дане рішення, суд керується п. 43 рішення Європейського суду з прав людини від 14 лютого 2008 року у справі «Жобець проти України», яким визначено, зокрема, що доведення вини має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпції, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою.

Враховуючи те, що при розгляді справи доказів, що стверджують факт скоєння ОСОБА_1 правопорушення передбаченого ч. 1 [ст. 130 КпАП України](#) не було встановлено, а за відсутності будь-яких інших доказів, передбачених [ст. 251 КУпАП](#), вина особи не може встановлюватися тільки на підставі протоколу про адміністративне правопорушення, звертаючи увагу на те, що дії працівників поліції щодо складення протоколу про адміністративне правопорушення є протиправними та були позбавлені ознак законності з огляду на відсутність законних підстав для зупинки транспортного засобу, відсутність у ОСОБА_1 ознак сп'яніння, незалучення із метою присутності при проведенні процедури огляду двох свідків, задокументована відмова від проходження огляду зроблена під впливом оманливої інформації працівників поліції, невідсторонення від керування транспортним засобом, суд вважає що необхідно закрити провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 через відсутність в його діях складу адміністративного правопорушення передбаченого ч. 1 [ст. 130 КпАП України](#).

Частиною 1 [статті 40-1 КУпАП](#) передбачено, що судовий збір провадженні по справі про адміністративне правопорушення сплачується особою у разі винесення судом (суддею) постанови про накладення на цю особу адміністративного стягнення.

З огляду на те, що провадження по справі підлягає закриттю, судовий збір не сплачується.

Керуючись ст. [130](#), [247](#), [268](#), [276](#), [277](#), [283-285 КУпАП](#), суд

постановив:

Провадження в адміністративній справі у відношенні ОСОБА_1 за ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#) закрити в зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова може бути оскаржена особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником у випадках, передбачених частиною п'ятою [статті 7 КУпАП](#), протягом десяти днів з дня винесення постанови. Апеляційна скарга подається до апеляційного суду через місцевий суд.

Суддя Озерянська Ж.М.